

Loven af 9de April 1891 § 5 er Forholdet mellem Hartkorn og bygningsafgiftspligtige Bygningers Assuranceværdi sat saaledes, at 1 Td. Hartkorn og 3 à 5,000 Kr. Assurancesum stilles lige. Jeg har da i mit Ændringsforslag taget det for andre Erhverv end Landbruget fordelagtigste Tal, nemlig 5,000. Er nogen saadan Bygning paa Landet ikke forsikret i Brandtassen, da bestemmes sammes Værdi ved Takstation, ovenstemmende med Forordn. 1ste Oktober 1802 § 36.

Ved at lægge Skat paa al fast Ejendom, ophæves ikke blot Ubilligheden mod Landbruget, men der opnaas, at alle Grundsejeres Interesser falde sammen, og at Kommunens forøgede Udgifter fordeles paa den forøgede Skatteevne. Naar ny Love eller ny Virksomheder skabe forøgede Udgifter, er det rimeligere at paalægge ny almindelige Skatter end vedblivende kun at bebyrde det allerede overanstrengte Hartkorn; desuden kan en Forøgelse af Hartkornsskatten lige saa fuldt kaldes en ny Skat, som en tilsvarende Skat paa bygningsafgiftspligtige Bygninger. Den foreslaaede Skat er kun en retfærdigere Fordeling af den bestaaende kommunale Beskatning paa fast Ejendom.

For Tiden ere Bygninger paa Landet, naar de kun bebos af en Familie, og deres Udstrækning ikke er over 120 Kv.-Alen, ligesom Bygninger med Assurancesum indtil 1,000 Kr., Bygninger for visse Erhverv, og ubenyttede Bygninger, fritagne for Bygningsafgift. I Samklang hermed har jeg troet at burde foreslaa kun at paalægge Smaaafolk uden for Landbostanden paa Landet et ringe Bidrag, nemlig lig med $\frac{1}{4}$ Alb. Hartkorn for Bygninger, hvis Værdi er under 1,500 Kr., og som udelukkende bebos og benyttes af Ejerer.

Hvad Forslagene om Vigning paa Formue og Lejlighed angaar, skal bemærkes, at Tallene, under Hensyn til Bestemmelser i andre Landes Lovgivning, ere valgte efter Skøn og altsaa kun maa betragtes som et Forsøg fra min Side; men jeg mener, at

det vil være rigtigt at give Regler i den antydede Retning og sælles Regler for hele Landet, da ellers Kommunerne ved personlige Begunstigelser maa søge at hidlokke eller fastholde større Skatteydere. Jeg har lagt Indtægt til Grund og fastsat stigende Stala for forøgede Indtægter; jeg har tilladt at fradrage en Sum for hver Person, den skattepligtige skal forsyre; og jeg har endelig ladet der blive et vidt Spillerum til Forhøjelse eller Nedsættelse efter Formue og Lejlighed.

Lovforslagets Titel har jeg foreslaaet forandret i Overensstemmelse med mit Forslag, som indskrænker sig til Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 6te Juli 1867; men selv i den Skiftelse, i hvilken Lovforslaget er forelagt, forekommer Titlen mig uheldig. Hvad bethyder: „Den personlige Kommuneskat?“ Lovforslaget giver ingen Oplysning herom; thi vel staar der i Lovforslagets 1ste Linie, at den personlige Kommuneskat bethyder i Kjøbenhavn Indkomstsatten og udenfor Kjøbenhavn Skat paa Formue og Lejlighed; men allerede i § 9 og 10 paabyder Lovforslaget Indkomstskat uden for Kjøbenhavn, og Lovforslaget vedrører saa vel Skat paa Hartkorn som Skat efter Formue og Lejlighed, Skat paa fast Ejendom, paa Individider, Selskaber, Foreninger, Stiftelser, Institutioner. Hartkornsskatten til Sognekommunen kan lige saa vel betegnes som personlig Kommuneskat som Skat efter Formue og Lejlighed, da den ikke paalignes Ejendommen, men Brugeren, og det samlede Beløb af Skat efter Hartkorn og efter Formue og Lejlighed opføres paa Vigningslisten for hver Person under et.

Som bemærket, anser jeg det foreløbig, indtil den i Lov af 6te Juli 1867 § 18 bebudede Lov om den kommunale Beskatning udkommer, for tilstrækkeligt at foretage de saa og let forstaaelige Ændringer, som findes i mit Hovedforslag. Men hvis dette Forslag ikke vedtages, anser jeg det for ganske nødvendigt at optage saadanne Bestemmelser, som mine subsidiaire Ændrings-